

ร่าง

พ.ร.บ.คุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่น

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่น พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"ภูมิปัญญาท้องถิ่น" หมายความว่า ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน ทรัพยากรชีวภาพ และองค์ความรู้ของชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ

"ศิลปวัฒนธรรม" หมายความว่า งานสร้างสรรค์ของกลุ่มคนในชุมชนบนพื้นฐานทางวัฒนธรรม และสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อประโยชน์ของชุมชน โดยสะท้อนความคิดและความคาดหวังของชุมชนนั้น ด้วยเป็นการแสดงออกซึ่งเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรม มาตรฐานและคุณค่าของชุมชน ทั้งนี้ อาจแสดงออกโดยทางเสียง การเขียน หรือโดยวิธีอื่นๆ รวมถึง

- เรื่องเล่าพื้นบ้าน กรินนิพนธ์พื้นบ้าน และปริศนาพื้นบ้าน
- เพลงพื้นบ้านและดนตรีพื้นบ้าน
- พจนานุกรมพื้นบ้านและละครพื้นบ้าน
- ผลผลิตของศิลปพื้นบ้าน เช่น จิตรกรรมพื้นบ้าน ประติมากรรมพื้นบ้าน หัตถกรรมพื้นบ้าน เครื่องแต่งกายพื้นบ้าน และสิ่งทอพื้นบ้าน

"ทรัพยากรชีวภาพ" หมายความว่า ทรัพยากรพันธุกรรม สิ่งมีชีวิตหรือส่วนใด ๆ ของสิ่งมีชีวิต หรือองค์ประกอบที่เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศน์ของชุมชนหรือท้องถิ่นนั้น ซึ่งมีประโยชน์หรือคุณค่าต่อมนุษยชาติ

"องค์ความรู้ของชุมชนท้องถิ่น" หมายความว่า พื้นความรู้ความสามารถ วิธีการ หรือเทคโนโลยีที่มีการสืบทอดกันมา รวมทั้งเทคโนโลยีหรือวิธีการใดๆ ที่ใช้ระบบชีววิทยา หรือสิ่งมีชีวิต หรืออนุพันธ์ของสิ่งเหล่านั้น มาใช้ หรือปรับปรุงเพื่อเกิดประโยชน์ต่อสินค้าและบริการ

"เจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่น" หมายความว่า ผู้ค้นพบ คิดค้น สร้างสรรค์ ศิลป วัฒนธรรมพื้นบ้าน ทรัพยากรชีวภาพ หรือองค์ความรู้ของชุมชนท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงผู้รับโอนสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

"การหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์" หมายความว่า การแสวงหาผลประโยชน์โดยการขาย ให้เช่า หรือโดยการกระทำอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด และให้หมายความรวมถึงการนำเสนอเพื่อการแสวงหาผลประโยชน์ด้วย

"ศาล" หมายความว่า ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการภูมิปัญญาท้องถิ่น

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการภูมิปัญญาท้องถิ่น

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีทรัพย์สินทางปัญญามอบหมายด้วย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง กฎและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1 การคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่น

มาตรา 5 ภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้นย่อมโอนให้แก่กันได้ เจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่นมีสิทธิที่จะเอาไป หรือใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรืออนุญาตให้บุคคลอื่นเอาไปหรือใช้ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดเพื่อรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นดังกล่าวต่อไปได้ การโอนภูมิปัญญาท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งซึ่งมีใบมรดกต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาในสัญญาโอน ให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนดระยะเวลาสิบปี

มาตรา 6 การละเมิดสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ การกระทำที่เป็นการเอาไปหรือใช้เพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้ผู้ละเมิดจะต้องรู้หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำละเมิดสิทธิของเจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น

มาตรา 7 การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่ภูมิปัญญาท้องถิ่น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่น

- (1) การใช้ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยบุคคลที่ได้ภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยทางนิติกรรม โดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรเชื่อว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น

คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งได้มาโดยการละเมิดสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลอื่น
(2) การใช้ประโยชน์ในภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการวิจัยหรือศึกษาโดยหน่วยงานของรัฐ

มาตรา 8 ผู้ใดเก็บ จัดหา รวบรวมซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการปรับปรุง ศึกษา ทดลอง หรือวิจัยเพื่อประโยชน์ทางการค้า จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ โดยให้นำเงินรายได้ตามข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ส่งเข้ากองทุนคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (1) วัตถุประสงค์ของการเก็บหรือรวบรวมภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (2) จำนวนหรือปริมาณของตัวอย่างภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ต้องการ
- (3) ข้อมูลพยานของผู้ที่ได้รับอนุญาต
- (4) การกำหนดความเป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาในผลงานการปรับปรุง ศึกษา ทดลอง หรือวิจัยที่ได้มาจากการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในข้อตกลง
- (5) การกำหนด จำนวน อัตรา และระยะเวลาการแบ่งปันผลประโยชน์ตามข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ในผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในข้อตกลง
- (6) อายุของข้อตกลง
- (7) การยกเลิกข้อตกลง
- (8) การกำหนดวิธีการระงับข้อพิพาท
- (9) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 9 ผู้ใดทำการศึกษา ทดลอง หรือวิจัยซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของภูมิปัญญาท้องถิ่นดังกล่าวที่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในทางการค้าให้ปฏิบัติตามระเบียบตามที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด 2 สิทธิ

มาตรา 10 เมื่อมีหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าผู้ใดละเมิดสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่น เจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ถูกหรือกำลังจะถูกละเมิดสิทธินี้ มีสิทธิดังต่อไปนี้

- (1) ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้นั้นระงับหรือละเว้นการละเมิดสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้นเป็นการชั่วคราว และ
- (2) ฟ้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งห้ามมิให้ผู้นั้นละเมิดสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่น และฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้ละเมิดสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ การใช้สิทธิตาม (1) อาจกระทำได้ก่อนการฟ้องคดีตาม (2)

มาตรา 11 ก่อนที่จะใช้สิทธิตามมาตรา 10 เจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ถูก หรือกำลังจะถูกละเมิดในภูมิปัญญาท้องถิ่นและคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งอาจตกลงกันเพื่อขอให้คณะกรรมการทำการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ แต่ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิเจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น และคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งที่จะนำข้อพิพาทไปสู่การพิจารณาของอนุญาโตตุลาการหรือนำคดีไปสู่ศาล หากการไกล่เกลี่ยหรือการประนีประนอมข้อพิพาทดังกล่าวไม่อาจตกลงได้ การยื่นคำขอและวิธีพิจารณาในการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทของคณะกรรมการตรวจรศหนึ่งให้เป็นไปตามเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 12 ห้ามมิให้ฟ้องคดีละเมิดสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่นเมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่เจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ถูกละเมิดสิทธิรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้กระทำละเมิด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีการละเมิด

หมวด 3 การพิจารณาคดีเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

มาตรา 13 เมื่อเจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่นฟ้องคดีขอให้ศาลพิจารณาออกคำสั่งตามมาตรา 10(2) ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่เจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของความเสียหาย ถ้าหากผู้ละเมิดสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่นไปหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ศาลอาจพิจารณากำหนดให้ผู้ละเมิดสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่นเสียค่าตอบแทนในจำนวนที่เหมาะสม

ในคำขอให้ศาลมีคำสั่งตามมาตรา 10(2) เจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่นจะขอให้ศาลสั่งทำลายหรือรับสิ่งของ เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ได้ใช้ในการละเมิดสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยก็ได้

มาตรา 14 ในการกำหนดสินไหมทดแทนเมื่อมีการฟ้องร้องคดีตามมาตรา 10(2) ศาลมีอำนาจกำหนดตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (1) นอกจากกำหนดค่าสินไหมทดแทนเฉพาะในความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง ศาลอาจมีคำสั่งให้ผู้ละเมิดสิทธิในภูมิปัญญาท้องถิ่นคืนผลประโยชน์ที่ได้จากหรือเนื่องจากการละเมิดโดยคิดรวมเข้าไปในค่าสินไหมทดแทนได้
- (2) ในกรณีที่ไม่มีอำนาจกำหนดค่าสินไหมทดแทนตาม (1) ได้ ให้ศาลกำหนดค่าสินไหมทดแทนให้แก่เจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร

มาตรา 15 การใช้สิทธิทางศาลเพื่อคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่นและการพิจารณาคดีเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นนอกจากที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

หมวด 4 คณะกรรมการภูมิปัญญาท้องถิ่น

มาตรา 16 ให้มีคณะกรรมการภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่เกินสิบสามคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ อุตสาหกรรม เกษตรศาสตร์ เภสัชศาสตร์ การค้าระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ หรือสาขาอื่นใด ที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้โดยในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิใน

ภาคเอกชนอย่างน้อยหกคน ให้อธิบติเป็นเลขานุการ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งข้าราชการกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

มาตรา 17 ประธานกรรมการและกรรมการต้องไม่ดำรงตำแหน่งใด หรือมีส่วนได้ส่วนเสียอย่างใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์กรที่ดำเนินธุรกิจ

มาตรา 18 ให้ประธานกรรมการและกรรมการตามมาตรา 16 มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งต่อเนื่องอีกได้ไม่เกินหนึ่งวาระ

มาตรา 19 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 18 ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (4) บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ
- (5) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (6) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (7) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (8) กระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา 17

มาตรา 20 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มอีกเสียงหนึ่งเป็นการชี้ขาด ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องที่พิจารณา ห้ามมิให้ประธานกรรมการหรือกรรมการดังกล่าวเข้าร่วมประชุมในเรื่องนั้น

มาตรา 21 คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) เสนอความเห็นเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่นและนโยบายเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เพื่อพิจารณาคณะรัฐมนตรี
- (2) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) โกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นตามที่คู่กรณีเสนอ
- (4) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา 22 คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา วินิจฉัย หรือปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ ให้นำมาตรา 20 มาใช้เป็นข้อบังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 23 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เว้นแต่กรณีตามมาตรา 21 (3) ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือข้อมูลหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุรายละเอียดให้ชัดเจนว่าคณะกรรมการประสงค์จะให้บุคคลดังกล่าวมาให้ถ้อยคำหรือข้อมูลหรือส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประกอบการพิจารณาเรื่องใด

มาตรา 24 หนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือหนังสืออื่นใดที่มีถึงบุคคลใดเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่หรือสถานที่ทำการของบุคคลนั้น หรือโดยวิธีการอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีที่ไม่สามารถส่งตามวิธีดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้หรือบุคคลนั้น หรือที่บ้านที่บุคคลนั้นมีชื่อที่อยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรครั้งสุดท้าย หรือจะโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายเป็นปกติที่นั่นก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีการดังกล่าวข้างต้นแล้ว ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือแล้ว ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือแล้ว วิธีการส่งหนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือหนังสืออื่นใด และสิทธิในการโต้แย้งของผู้มีส่วนได้เสีย ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 25 ให้กรมทรัพย์สินทางปัญญามีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานโดยทั่วไปเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ และรับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาหาข้อมูลและดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ ตลอดจนดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติงานอื่นๆตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา 26 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ประธานกรรมการและกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 5 พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 27 ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) เข้าไปในอาคาร สถานที่ทำการ สถานที่ผลิต สถานที่เก็บสินค้าหรือยานพาหนะใดเพื่อตรวจค้น หรือตรวจสอบเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสิ่งของที่ได้มา หรือได้ผลิตขึ้นโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่า

เนื่องจากการเน้นข่าวภาวะเอาหมายคนใด เอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดจะถูกโยกย้ายหรือทำลายเสียก่อน ทั้งนี้ในเวลา
ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น
(2) ยึดหรืออายัดเอกสาร หรือสิ่งของที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดได้ไม่เกินสามเดือนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัย
ว่ามี การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 28 ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องคำนวณความสะดวกตามสมควร

มาตรา 29 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 27 พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวบุคคลที่เกี่ยวข้อง
บัตรประจำตัวตำรวจหรือหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 30 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 6 กองทุนคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่น

มาตรา 31 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า "กองทุนคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่น" ในกระทรวงพาณิชย์ เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการ
ช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการที่เกี่ยวกับการวิจัย และการพัฒนาพันธุ์พืชประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (1) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการจดทะเบียนชุมชนเพื่อคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น
- (2) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (3) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้ทูลให้
- (4) ดอกผลและผลประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากกองทุน
เงินและทรัพย์สินอื่นตามวรรคหนึ่งให้ส่งเข้ากองทุนโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา 32 เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้

- (1) ช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใดๆ ของชุมชนที่เกี่ยวกับการวิจัยและการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (2) ให้องค์ประกอบส่วนท้องถิ่นใช้เพื่ออุดหนุน การวิจัย และการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น
การบริหารกองทุนและการควบคุมการใช้จ่ายเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง
มาตรา 33 ให้มีคณะกรรมการกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ และบุคคลอื่นซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง
ไม่เกินเจ็ดคนเป็นกรรมการ และอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นกรรมการและเลขาธิการ

มาตรา 34 ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอแนวทาง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเงินกองทุนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 32 ต่อ
คณะกรรมการ
- (2) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการขอจัดสรร ขอเงินช่วยเหลือ หรือขอเงินอุดหนุนจากกองทุน
- (3) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 32 ทั้งนี้ตามแนวทาง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญ
ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 35

มาตรา 36

มาตรา 37 ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอแนวทาง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเงินกองทุนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 35 ต่อ
คณะกรรมการ
- (2) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการขอจัดสรร ขอเงินช่วยเหลือหรือขอเงินอุดหนุนจากกองทุน
- (3) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 35 ทั้งนี้ตามแนวทาง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญ
ที่คณะกรรมการกำหนด
- (4) พิจารณาอนุมัติค่าขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือตามมาตรา 35
- (5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา 38 ให้นำความในมาตรา 21 และมาตรา 22 มาใช้บังคับแก่การ การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการกองทุน
โดยอนุโลม ให้นำความในมาตรา 23 มาบังคับใช้แก่การประชุมของคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา 39 ให้จัดสรรเงินจากกองทุนคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่นในส่วนที่ได้รับจากการใช้ประโยชน์ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามข้อตกลงแบ่งปัน
ผลประโยชน์ตามมาตรา 14 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นแหล่งนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตรา
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 7 บทกำหนดโทษ